

Piet Brak

Impressies

ZULMA RAVEEL

Ze staat er naast hem,
verbannen naar een vierkant
met zebraogen,
aan zee achter een
witte voile.

Ze filtert zijn geheugen
en wil hem een vreemde
oorveeg geven,
en hoe hij dan op het
puntje van zijn stoel gezeten
naar haar luistert,
en kleuren kiest.

Ze kijkt zich volledig suf
tot er een vraag komt:
'gaan we nu eten?'

HOPPER

De zon vormt schijn op het raam,
ervoor een vrouw met een blos wind
op haar wang.
De lucht is nooit helemaal blauw,
de stilte nooit helemaal zichtbaar.

Men wacht vergeefs op herinneringen,
op een beweging in het landschap,
naast kijken naar kleuren op het canvas.

Je beklimt het vermoeden van een paradijs,
dat daarna volmaakt ontbreekt.

Het licht verdwijnt tussen wimpers,
waggelt weg als een gans.